मन्त्रेण यदा मैत्रावरुणं प्रेष्यति। तदानीमयं मैत्रावरुणो-होता यक्षदित्यादिभिरनुवाकोक्तैर्मन्त्रैर्होतारं प्रेष्यति। तत्र प्रथमं मन्त्रमाह। "होता यक्षदग्निꣳ समिधा सुषमिधा समिद्धं नाभा पृथिव्याः सङ्गथे वामस्य। वर्ष्मन्दिव इडस्पदे वेत्वाज्यस्य होतर्यज" [१] इति। योऽयं दैव्यः 'होता', सोऽयं 'समिधा' समिधाख्यया प्रथमप्रयाजदेवतया, सहितम् 'अग्निं', 'यक्षत्' यजतु, पूजयतु। कीदृशमग्निं, 'पृथिव्याः' वेदिरूपाया:, सम्बन्धिन्यां 'नाभौ' उत्तरवेदिमध्यगतायामुत्तरनाभौ, 'सुषमिधा' शोभनसमिन्धनेन, 'समिद्धं' सम्यक् दीपितं। कीदृशे नाभिस्थाने, 'वामस्य' वननीयस्य धनस्य, 'सङ्गथे' सम्यक् प्राप्तिनिमित्ते, 'देवोवर्ष्मन्' द्युलोकवासिनामुच्छ्रयकारिणे, 'इडस्पदे' अन्नस्य प्रापके, 'आज्यस्य वेतु' समिद्देवतायुक्तोऽग्निरिदमाज्यं पिबतु, तदर्थं हे मानुष 'होतः', 'यज' याज्यां पठ॥

अथ द्वितीयं मन्त्रमाह। "होता यक्षत् तनूनपातमदितेर्गर्भं भुवनस्य गोपां। मध्वाद्य देवो देवेभ्यो देवयानान् पथो अनक्तु वेत्वाज्यस्य होतर्यज" [२] इति। 'तनूनपातं' तनूनपान्नामकं द्वितीयप्रयाजदेवं, दैव्यः 'होता', पूजयतु। कीदृशं, 'अदितेर्गर्भं' भूमेः पुत्रं, 'भुवनस्य गोपां' भूतजातस्य पालकं, सः 'देवः' तनूनपान्नामकोऽग्निविशेषः, 'अद्य' अस्मिन् कर्म्मणि, 'देवयानान् पथः', देवानामागमनमार्गान्, 'देवेभ्यः' देवार्थं, 'मध्वा' मधुरेणाज्येन, 'अक्तु' अक्तान् करोतु, वेत्वाज्यस्येत्यादि पूर्व्ववत्॥